منهای فوتبال

رتبه جدید تیراندازی بدون مسابقه

به دلیل شیوع و همه‌گیری ویروس کرونا مسابقات جهانی تیراندازی حدود دو ماهی است که لغو شده یا به تعویق افتاده است. فدراسیون جهانی تیراندازی جدیدترین رده‌بندی تیراندازان را در ماه می منتشر کرد که بر اساس آن مهیار صداقت در تفنگ بادی و الهه احمدی در تفنگ سه وضعیت دو پله صعود داشتند و به ترتیب در رده‌های نوزدهم و هفدهم ایستادند. آرمینا صادقیان نیز با یک پله سقوط در تفنگ بادی در رده چهاردهم قرار گرفت. نجمه خدمتی در تفنگ بادی چهار پله و در تفنگ سه وضعیت ۱۵ پله سقوط داشت تا به ترتیب رده‌های چهل‌ویکم و هشتاد‌وششم را به نام خود بزند. همچنین فاطمه کرم‌زاده در تفنگ بادی با چهار پله صعود سی‌وچهارم و در تفنگ سه وضعیت با سه پله صعود چهل‌وششم شد. نمایندگان اهداف پروازی ایران در ماده اسکیت مردان برای نهمین ماه پیاپی در رنکینگ جهانی اهداف پروازی جایگاهی ندارند. همچنین سه نماینده ایران در تراپ بانوان و دو نماینده ایران در تراپ مردان در دو ماه اخیر از رده‌بندی فدراسیون جهانی خارج شدند. نجمه خدمتی، آرمینا صادقیان، فاطمه کرم‌زاده، هانیه رستمیان، مهیار صداقت و جواد فروغی تیراندازان المپیکی ایران هستند.

اسپانسر بدعهد بوکس

نشست خبری حسین ثوری رییس فدراسیون بوکس ایران، در راستای معرفی حامی مالی جدید این رشته، صبح روز (چهارشنبه) ۲۵ دی‌ماه ۱۳۹۸ برگزار شد که پس از امضای قرارداد میان دو طرف، قرار شد این اسپانسر به مدت یک سال حامی تیم ملی باشد، توافقی که به نظر با بدقولی‌های حامی مالی مواجه شده است. طبق توافقنامه طرفین، این اسپانسر باید از تاریخ اعلام شده تا یک سال آینده حامی بوکس ایران باشد که به نظر می‌رسد در همین ابتدا از عهده تعهداتش برنیامده است. این قرارداد که مبلغ دو میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان اعلام شده است، قرار بود طی پنج فقره چک (هر چک به مبلغ ۵۰۰ میلیون تومان) به حساب فدراسیون بوکس ایران واریز شود، اما تاکنون هیچ‌یک از این چک‌ها پاس نشده است.

برنامه شاگردان بنا در قرنطینه

پس از تعطیلی اردوهای تیم ملی کشتی فرنگی به دلیل شیوع ویروس کرونا، شاگردان محمد بنا به شهرهای خود بازگشتند تا تمرینات خود را به طور انفرادی و در قرنطینه انجام دهند. کادر فنی بلافاصله برنامه‌های تمرینی این فرنگی‌کاران را تدوین و با راه‌اندازی گروهی ویژه در فضای مجازی، برنامه‌های مذکور را برای کشتی‌گیران ارسال کرد. البته کادر فنی از طریق فضای مجازی تا به امروز در حد ممکن از وضعیت فرنگی‌کاران مطلع بوده و تا جایی که شرایط اجازه داده، سعی در حفظ آمادگی جسمی و روحی کرده است. بهروز حضرتی‌پور یکی از اعضای کادر فنی تیم ملی کشتی فرنگی یکی از مربیان اصلی در تدوین و ارسال برنامه‌های تمرینی فرنگی‌کاران است که سهم بسزایی در نظارت بر تمرینات انفرادی کشتی‌گیران دارد. وی در همین راستا با تشریح برنامه‌های تمرینی فرنگی‌کاران، گفت: «محمد بنا به عنوان سرمربی از همان ابتدا یک تقسیم‌بندی حساب شده انجام داد و امور تمرینی فرنگی‌کاران را به صورت چند گروه بین مربیان کادر فنی تقسیم کرد. بر این اساس مربیان توانستند با دقت و نظارت بیشتری بر تمرینات نظارت کنند که این مساله نیز با ارسال فیلم از روند و نتایج تمرینات از سوی فرنگی‌کاران به خوبی در حال پیگیری است.»

حضرتی‌پور خاطرنشان کرد: «خوشبختانه برخی از بچه‌ها به صورت گروه‌های دو یا سه نفره در شهر خود توانسته‌اند فضای مناسبی را برای خود مهیا کنند تا تمرینات خود را بهتر و کیفی‌تر انجام دهند. البته این موضوع نیز کاملا تحت نظر و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی است. بچه‌ها قبل و بعد از تمرینات به خوبی از سلامت فضای تمرین و همچنین دیگر موارد بهداشتی اطمینان کسب کرده و تمرینات را انجام می‌دهند.»

نگاهی به کوتاه‌مدت‌ترین سرمربیان تاریخ تیم ملی

نیمکت بی‌دوام

آریا طاری

حرف و حدیث‌ها در مورد آینده دراگان اسکوچیچ، هر روز عجیب‌تر می‌شوند. ظاهرا قرارداد سرمربی کروات با فدراسیون، به زودی به پایان می‌رسد و بعید نیست مربی دیگری برای کار در تیم ملی جذب شود. دراگان در شرایط اضطراری جذب شد و حالا که دیگر اوضاع اصلا اضطراری به نظر نمی‌رسد، این احتمال وجود دارد که کار او در تیم ملی حتی بدون انجام یک جلسه تمرینی نیز به انتها برسد. اگر این اتفاق رخ بدهد، او در جمع مربیانی قرار می‌گیرد که نیمکت تیم ملی، برای آنها اصلا بادوام نبوده است.

محمد مایلی کهن؛ صفر مسابقه (مقطع دوم)

۱۱ سال قبل، مایلی کهن در یک تصمیم غیرمنتظره سرمربی تیم ملی فوتبال ایران شد. او جای علی دایی را در یک تیم بحران‌زده گرفت. تیمی که مسیر سختی برای رسیدن به جام جهانی داشت. مایلی آن روزها روی نیمکت سایپا دیده می‌شد و با این تیم نتایج نسبتا خوبی گرفته بود. قرار بر این بود که آقای مربی پس از پایان لیگ، به تیم ملی ملحق شود اما رویا رویی سایپا و استقلال در آزادی، حواشی وحشتناکی به‌دنبال داشت. بلافاصله، مایلی بیانیه‌ای علیه قلعه‌نویی صادر کرد و در آن از عبارت‌های عجیب و زشتی بهره برد. کار آنقدر بالا گرفت که سرانجام حکم اخراج او از تیم ملی از راه رسید. این اتفاق بدون انجام حتی یک جلسه تمرینی رقم خورد. در این مورد حرف و حدیث‌های زیادی شکل گرفت. بعضی‌ها تاکید داشتند که این مربی، از همان ابتدا نیز انتخاب فدراسیون نبوده و پس از جلسه کوتاهی که با رییس جمهور داشته، چنین فرصتی را به دست آورده است. بعضی‌های دیگر از بی‌میلی بازیکنان برای بازی زیر نظر این مربی می‌گفتند. هرچه بود؛ او در تیم ملی دوام نیاورد و شغلش را به سادگی هرچه تمام‌تر از دست داد. البته مایلی در یک مقطع دیگر، سرمربی ایران بود و ۳۸ بازی را با این تیم پشت سر گذاشت. او مربی تیمی بود که در جام ملت‌های ۱۹۹۶ با نبردهای جذاب و هجومی به رده سوم مسابقات رسید.

والدیر ویرا (۳ مسابقه)

داستان این مربی برزیلی، یکی از عجیب‌ترین داستان‌ها در تاریخ فوتبال ایران است. او اگرچه هرگز بردی را روی نیمکت ایران تجربه نکرد اما خالق یکی از بزرگ‌ترین پیروزی‌های تاریخ فوتبال ایران بود. ویرا سرمربیگری تیم ملی را در جریان دو مسابقه رفت و برگشت با استرالیا بر عهده داشت. همه هواداران تیم ملی، تصویری از او را که بعد از گل خداداد، سیگارش را از روی زمین برمی‌دارد و دوباره مشغول پک زدن به آن می‌شود، به یاد دارند. همه تصور می‌کردند این تیم با ویرا به جام جهانی می‌رسد اما نه ویرا و نه جای جانشین او یعنی ایویچ، این تجربه را به دست نیاوردند و در نهایت تیم ملی با جلال طالبی به این جام رفت.

آدمبر اگا (۳ مسابقه)

پس از ویرا، براگا دومین مربی برزیلی تاریخ تیم ملی ایران بود. مردی که به صورت موقت و تنها برای ۱۸ روز روی نیمکت این تیم باقی ماند اما در همان مدت، سه پیروزی متوالی را جشن گرفت. براگا پس از جام جهانی ۹۸ سرمربی تیم ملی شد و با رکورد حیرت‌انگیز «صددرصد» پیروزی، نیمکت این تیم را ترک کرد! داستان حضور این مربی در فوتبال ایران نیز در نوع خودش عجیب به نظر می‌رسد. پس از جدایی او، میروسلاو بلاژویچ روی نیمکت تیم ملی ایران نشست.

دنی مک‌لنن (۲ مسابقه)

در عصری که مربیان بریتانیایی رفت و آمد بسیار زیادی به فوتبال ایران داشتند، دنی مک لنن به عنوان دستیار محمود بیاتی راهی تیم ملی شد. بیاتی به مدت دو سال، مرد اول نیمکت تیم ملی بود و مربی اسکاتلندی نیز در کنار او روی نیمکت حضور داشت. پس از جدایی بیانی از تیم ملی، لنن به عنوان سرمربی انتخاب شد و در دو بازی به عنوان سرمربی، یک پیروزی و یک شکست را تجربه کرد. با این وجود تصمیم‌سازان وقت تیم ملی، به دنبال یک مربی به مراتب بزرگ‌تر بودند. آنها خیلی زود فرانک اوفارل ایرلندی را به جای مک لنن جذب کردند. اوفارل که سابقه هدایت یونایتد را داشت، یکی از بزرگ‌ترین مربیان خارجی تاریخ فوتبال ایران بود. مک لنن پس از ایران، سرمربی تیم‌های عراق و بحرین شد اما در نهایت نتوانست به مربی بزرگی در دنیای فوتبال تبدیل شود.

فریدون عسگرزاده (۲ بازی)

با تصمیم مدیران وقت فدراسیون فوتبال ایران، عسگرزاده که بیشتر شهرتش را از کارکردن در تیم ملی امید و همچنین باشگاه سپیدرود داشت، سرمربیگری تیم ملی ایران را در جام بین‌المللی دهه فجر پذیرفت. تیم ایران در آن تورنمنت دو بازی و با پیروزی در هر دو مسابقه، قهرمانی این تورنمنت کوچک را از آن خودش کرد. عسگرزاده مربی موقت تیم ملی نبود اما خیلی زود استعفا داد. تیم ملی پس از او مدتی سرمربی نداشت و در ادامه، پرویز دهداری به عنوان سرمربی این تیم معرفی شد.

استانکو پوکله پوویچ (۴ بازی)

استانکو، راه ورود کروات‌ها به فوتبال ایران را هموار کرد. او البته در تیم ملی دوام نیاورد و به محض ناکامی در بازی‌های آسیایی هیروشیما بر کنار شد. این اتفاق برای پرسپولیسی‌ها خبر خوبی محسوب می‌شد، چرا که آنها استانکو را به خدمت گرفتند و با او به موفقیت‌های جالب توجهی رسیدند.

ویرا سرمربیگری تیم ملی را در جریان دو مسابقه رفت و برگشت با استرالیا بر عهده داشت. همه هواداران تیم ملی، تصویری از او را که بعد از گل خداداد، سیگارش را از روی زمین برمی‌دارد و دوباره مشغول پک زدن به آن می‌شود، به یاد دارند

سوژه روز

سامان سقوط کرد، نیمار قهرمان شد

فرمول فرانسه!

چند روز پس از اعلام رسمی فدراسیون فوتبال هلند مبنی بر پایان این فصل از رقابت‌های لیگ فوتبال این کشور، فرانسوی‌ها هم تصمیم نهایی را برای پایان رسمی لیگ اعلام کردند. هرچند که رویکرد آنها کاملا متفاوت با هلندی‌ها بود. دولت فرانسه، یکی از منتقدین جدی ادامه رقابت‌های فوتبال در قاره اروپا به شمار می‌رود. امانوئل مکرون، حتی از سران کشورهای دیگر نیز خواسته تا جلوی ادامه رقابت‌های فوتبال را تا زمانی نامعلوم بگیرند. هرچند که از انگلستان، اسپانیا و ایتالیا خبرهای دیگری به گوش می‌رسد. ظاهرا دولت اسپانیا با تصمیم بازگشت فوتبال موافقت کرده و حالا دیگر فاصله‌ای با تایید نهایی بازگشت رقابت‌های لالیگا وجود ندارد. در انگلیس و ایتالیا نیز فاصله زیادی با بازگشت دوباره فوتبال دیده نمی‌شود. فرانسوی‌ها اما تصمیم کاملا متفاوتی گرفته‌اند. آنها به جای ناتمام اعلام کردن مسابقات، پایان رسمی فصل را در همین هفته اعلام کرده‌اند. در واقع تیم صدرنشین یعنی پی‌اس‌جی به عنوان قهرمان فصل جدید انتخاب شده و تیم‌های حاضر در فصل بعد لیگ قهرمانان اروپا و همچنین تیم‌های سقوط کننده نیز مشخص شده‌اند. پایان ناگهانی لیگ فرانسه، موجب شده است که لیون و موناکو، شانس حضور در رقابت‌های اروپایی فصل بعد را از دست بدهند. موضوعی که با اعتراض شدید هر دو باشگاه روبه‌رو شده و در روزهای آینده، اعتراض رسمی آنها به این حکم رسانه‌ای خواهد شد. جالب اینجاست که لیون، باید در رقابت یک‌هشتم نهایی این فصل از لیگ قهرمانان در دیدار برگشت روبه‌روی یوونتوس قرار بگیرد. با توجه به ممنوعیت فعالیت تیم‌های فوتبال در فرانسه، معلوم نیست که چه چیزی در انتظار بازگشت لیون خواهد بود. مارسی و رن در کنار پی‌اس‌جی نمایندگان فرانسه در فصل بعدی لیگ قهرمانان هستند و دو تیم تولوز و آمیان نیز راهی دسته پایین‌تر شده‌اند. این بدترین خبر ممکن برای سامان قدوس خواهد بود. ستاره‌ای که امیدوار بود در هفته‌های باقی مانده از این فصل، تیمش را از منطقه سقوط نجات بدهد. آمیان تنها چهار امتیاز با نجات از منطقه سقوط فاصله داشت و این فاصله در ۱۰ هفته پایانی، کاملا قابل جبران به نظر می‌رسید. با این وجود این باشگاه حالا دیگر باید خودش را برای حضور در دسته پایین‌تر آماده کند.

فرمول فرانسه برای پایان فصل، حالا مقابل فرمول هلند قرار گرفته است. در هلند خبری از اعلام قهرمان نبود اما در فرانسه، ماجرا کاملا فرق داشت. شاید ترکیبی از این دو فرمول، مورد توجه سایر لیگ‌های اروپایی قرار بگیرد. یعنی در لیگ‌هایی که فاصله تیم اول جدول با تیم دوم بسیار زیاد است، یک تیم به عنوان قهرمان معرفی شود و در لیگ‌هایی با فاصله نزدیک، خبری از اعلام قهرمان نباشد. برای مثال در صورت توقف لیگ انگلیس، لیورپول به عنوان قهرمان معرفی خواهد شد اما در صورت توقف لالیگا، جام به هیچ تیمی نمی‌رسد.

این توقف‌ها البته چندان محتمل به نظر نمی‌رسند. چرا که به نظر می‌رسد معتبرترین کشورهای اروپا از منظر فوتبال، اصرار زیادی دارند تا به هر قیمتی جلوی گسترش این تعطیلی را بگیرند و هر طور که شده، فوتبال را نجات بدهند.

اتفاق روز

یک مربی که هنوز رنگ آرامش را ندیده است

وزنه‌های پای فرهاد!

آریا رهنورد

داستان فرهاد مجیدی و استقلال، داستان عجیبی است. آنها همیشه وقتی به هم می‌رسند که هیچ‌کس انتظار ندارد و وقتی از هم جدا می‌شوند، که باز هم هیچ‌کس انتظار ندارد. فرهاد یک سال قبل سرمربی استقلال شد و در حالی که آماده بود در این تیم ماندگار شود، با تصمیم مدیران باشگاه جایگاهش را به مربی دیگری دارد. پس از قهر آن مربی اما مجیدی دوباره به تیم محبوبش برگشت. او روزهای خوبی را با استقلال سپری کرده اما به نظر می‌رسد سرنوشت برای او، هنوز آرامشی روی نیمکت این باشگاه در نظر نگرفته است. او از زمان بازگشت به تیم، هیچ‌روزی را بدون بحران پشت سر نگذاشته و معلوم نیست این روند تا کجا ادامه پیدا خواهد کرد.

پیشنهاد حضور دوباره مجیدی روی نیمکت استقلال، زمانی مطرح شد که هواداران تیم هنوز به بازگشت آندره آ استراماچونی امیدوار بودند. مربی جوان، این پیشنهاد را نپذیرفت و حاضر نشد در آن مقطع، جای استراما را بگیرد. پاسخ فرهاد، روزنه‌های امید را برای بازگشت مرد ایتالیایی باز کرد اما دور جدید مذاکره‌ها نیز به بن‌بست ختم شد. استراما از فوتبال ایران جدا شد و فرهاد مجیدی بالاخره پذیرفت که مرد اول نیمکت آبی‌ها باشد. او کارش را در شرایطی شروع کرد که تماشاگران استقلال هنوز با زخم باقی مانده از جدایی مربی محبوب‌شان کنار نیامده بودند. همین موضوع، در آغاز کار برای مجیدی دردسرساز به نظر می‌رسید. چرا که هر قدم او، با سرمربی قبلی مقایسه می‌شد و هر تصمیم او، در معرض قضاوت‌های عجولانه قرار می‌گرفت. فرهاد با یک تصمیم درست، تلاش کرد تا فرم بازی تیم را به همان سبک و سیاق قبلی حفظ کند. او حتی سیستم آندره آ را نیز عوض نکرد تا تیمش را در مسیر درست خارج نکند. او به تدریج، امضای خودش را هم در تیم پیدا کرد. آنها از یک گذرگاه سخت، خودشان را به مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا رساندند. استقلال در لیگ هم، نفت مسجدسلیمان و ذوب‌آهن را شکست داد و تا یک قدمی کنار زدن پرسپولیس در دربی نیز رفت. شکست برابر گل گهر سیرجان اما اوضاع را برای این تیم کمی پیچیده کرد. با این حال همه باور دارند که تیم فرهاد به لحاظ فنی، صاحب کیفیت قابل قبولی است. همین تیم اگر فصل بعد در چند پست تقویت شود، می‌تواند دست به کارهای بزرگ‌تری بزند اما بزرگ‌ترین مشکل فرهاد، مربوط به حواشی بیرون از زمین هستند. فرقی نمی‌کند چه کسی مدیرعامل استقلال باشد. ظاهر هر انتخابی که برای این مجموعه صورت می‌گیرد، به شدت ناامید کننده است و حتی خود مجیدی نیز دیگر تحمل چنین وضعیتی را ندارد.

کشمکش با کنفدراسیون فوتبال آسیا بر سر میزبانی، اولین دغدغه جدی مجیدی به عنوان سرمربی جدید استقلال بود. موضوع زمانی بغرنج‌تر شد که مدیران باشگاه، امارات را به عنوان میزبان بازی بی‌طرف با رقیب کویتی انتخاب کردند. اتفاقی که چند پرواز اضافه را به تیم تحمیل کرد و تیم را در اوج خستگی قرار داد. همان روزها، مجیدی یک تشر به مدیریت باشگاه زد و نشان داد که نمی‌خواهد «سمبل رضایت از وضع موجود» باشد! مصدومیت‌های متوالی، دردسر بعدی فرهاد بود. این آسیب‌دیدگی‌ها ابتدا برای مهدی قائدی و سپس برای شیخ دیاباته و چند بازیکن دیگر رخ دادند. مشکلات مالی نیز از زمان ورود مجیدی، همچنان به قوت خودشان باقی هستند. در همین زمان کوتاه، استقلال چند مدیر مختلف عوض کرده است. موضوعی که بدون تردید کار را برای یک مربی به شدت دشوار می‌کند. در بدو ورود این مربی، خلیل‌زاده همه کاره باشگاه بود اما او به تدریج کمرنگ شد تا علی فتح‌ا...زاده بار دیگر با وعده ستاره سوم به میدان بیاید. مجیدی هرگز از حضور این مدیر استقبال نکرد و تنها یک جلسه مشترک با او داشت. پس از فتح‌ا...زاده، در همین بازه زمانی کوتاه نوبت به احمد سعادتمند رسید که سکان هدایت استقلال را در دست بگیرد. مردی که کارش را با انواع و اقسام وعده‌ها آغاز کرد اما با پرداخت «جعلی» دستمزد دو بازیکن خارجی تیم و همچنین بدقولی‌های مالی، جایگاهش را خیلی زود در بین بازیکنان و اعضای کادر فنی از دست داد. فرهاد همیشه نشان داده که می‌خواهد برای آبی‌ها، فراتر از یک مربی باشد. او یک بار مقابل بر کناری سعید رمضانی ایستاد و اجازه چنین اتفاقی را ندارد. او همچنین حاضر نشد پرویز مظلومی را به عنوان سرپرست روی نیمکت کنار خودش داشته باشد. فرهاد همین حالا نیز به برکناری مدیر رسانه‌ای تیم معترض است و در ظاهر، رابطه خوبی با مدیر فعلی باشگاه ندارد.

حواشی مدیریتی، وزنه‌های سنگینی برای پاهای فرهاد هستند. وسط این حواشی؛ بحران کرونا نیز ایجاد شده و فعالیت‌های استقلال را به تعطیلی کشانده است. حتی قبل از این بحران هم، آبی‌ها برای مدت زیادی یک زمین تمرین ایده‌آل نداشتند. حرکت رو به جلو با چنین وزنه‌هایی، بیش از حد دشوار به نظر می‌رسد. مجیدی در این شرایط سخت، دو راه پیش رو دارد. یا اینکه به مرور زمان همه چیز را در باشگاه با سلیقه خودش هماهنگ کند و یا اینکه، قید ادامه همکاری با چنین مدیرانی را بزند.